

VÁLTOZTATÁSI TILALOM!

Egyre több az építkezés, szinte gomba módra nőnek ki az épületek szerte a Balaton parton, nem kivétel ez alól Paloznak sem. Az enyhülő szabályozás, az immár nem engedélyhez kötött építési tevékenységek, a befektetésnek tekintett ingatlanszerzés, sokakat arra ösztönöz, hogy kihasználja a kínáló lehetőséget és az utolsó talpalatnyi területeket is beépítse. A rendelkezésre álló infrastruktúra, a közművek, az utak azonban lassan nem tudják kiszolgálni a megnövekedett igényeket. A falusi nyugalom kertvárosi nyüzsgéssé alakul és már nem csak a nyári hónapokban. Ezt felismerve, a helyben lakók érdekeire tekintettel, a paloznaki képviselő-testület úgy gondolja, hogy a településrendezési eszközök: a rendezési terv, építési szabályzat felülvizsgálata és módosítása szükséges. A felülvizsgálat idejére pedig az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény 20. §. alapján 2021. február 15-től változtatási tilalmat rendelt el a település teljes területén. A tilalom idején Paloznakon telket alakítani, új építményt létesíteni, meglévő építményt

átalakítani, bővíteni, továbbá elbontani, illetőleg más, építésügyi hatósági engedélyhez nem kötött változtatást végrehajtani nem szabad, kivéve a már bejelentett, vagy engedéllyel rendelkező, folyamatban lévő ügyeket.

A tilalom bizonyára gondot okoz egyeseknek, éppen ezért a település fejlesztési koncepció elkészültekor, annak elfogadását követően, felül fogjuk vizsgálni fenntartásának indokoltságát és szükségességét. A tilalom legkésőbb a rendezési terv és a helyi építési szabályzat elfogadásakor szűnik meg, ennek ideje várhatóan egy, de maximum három év.

Az önkormányzat - a lakosság, a helyi civil szervezetek és vállalkozások, a tervezők, valamint az államigazgatási szervek együttműködésével - remélhetőleg olyan új előírásokat és szabályozásokat tud majd megalkotni és elfogadni, melyek maximálisan segítik a paloznaki táj értékeinek megtarthatóságát úgy az épített környezet, mint a tájhasználat oldaláról.

Önkormányzat

Rendezési terv felülvizsgálat és módosítás

Még tavaly kezdeményezte a testület a rendezési terv felülvizsgálatát, miután erre törvény is kötelezi. Az 2018. évi CXXXIX. törvény, Magyarország és egyes kiemelt térségeinek területrendezési tervéről 93. § (1) bekezdése kimondja, hogy „A Balaton Kiemelt Üdülőkörzet településeinek hatályos településrendezési eszközeit 2021. december 31-ig kell felülvizsgálni és szükség esetén módosí-

tani. Ezért a képviselő-testület nevében a veszélyhelyzetre való tekintettel a polgármester kötötte meg a Völgyzugoly Műhellyel a tervezési szerződést. A tervezés folyamatáról, a javaslattevési és véleményezési eljárásról az önkormányzat honlapján folyamatosan tájékoztatni fogjuk a lakosságot és az ingatlantulajdonosokat.

Önkormányzat

Királyság?

A változtatási tilalom elrendeléséről és módjáról élénk vita bontakozott ki a facebookon. A Paloznaki Önkormányzat továbbra is a hivatalos paloznaki honlapot www.paloznak.hu, használja a tájékoztatásra és nem a facebookot, főként nem egy magán facebook oldalt. A különböző netes portálok onnan kapták fel a hírt. A tájékoztatásokat a megfelelő időben a Paloznak Faluház facebook oldalán is elhelyezzük. A polgármester személyes hatalmát túldimenzionáló kijelentésekre reagálva a honlapon szereplő írásból, elég egyértelműen kiderül, hogy a képviselő-testület is „úgy gondolja” továbbá a töb-

bes számú alany utal rá, hogy a döntés előtt egyeztetés volt a képviselőkkel. A veszélyhelyzetben érvényes jogrend miatt azonban a döntést nem előzi meg szavazás és azt a polgármesternek kell meghoznia, mint minden egyéb döntést a vészhelyzet idején. A honlapon megjelenő szövegből az is kiderül, hogy a fejlesztési koncepció elfogadásakor felül fogjuk vizsgálni a tilalom fenntartásának indokoltságát. Remélem, hogy ez mielőbb, egy nyilvános lakossági fórum keretében lesz lefolytatható nem pedig facebook posztok alapján.

CZÁ

30 éve történt

1991. február 21-én a testületi ülésen az utca nevek-ről tárgyalt a testület, miután a külterületi utcák közül sok volt a név nélküli, vagy azonos néven több utca is volt. Szó volt a helyi önkéntes tűzoltó raj egyesületté szervezéséről, azonban nem sikerült 10 főt beszervezni az egyesületbe, így a további szervezéssel az addigi rajparancsnokot Végh Istvánt bízta meg a testület. A rendezési terv felülvizsgálatát és belterületbe vonást kezdeményezett a testület. Megbízták a jegyzőt járjon el a Vörösparti sor üdülő övezetének belterületbe vonása, a sportpálya (Napsugár u) területén két lakótelek ki-

alakítása, valamint a Balaton parton a vasúti átjárótól a Séd patakig idegenforgalmi létesítmény elhelyezésére alkalmas terület kialakítása ügyében. Kezdeményezték a zöldterületek növelését, a bolt, a harangláb és a Mázsa tér környékének parkosítását. Elvi hozzájárulását adta a testület benzinkút létesítéséhez a 71-es út mellett. Nem járultak hozzá az 5/2 hrsz ingatlan (jelenleg a Milleniumi Park) eladásához és építési tilalmat rendelt el a területre. Csatlakozott Paloznak az Észak Balatoni Önkormányzatok Szövetségéhez.

Tiszta és virágos Veszprém megye verseny



Paloznak évek óta aktív résztvevője és rendre díjazottja is a környezetszépítő versenyeknek, így a Virágos Magyarország és a Tiszta és virágos Veszprém megyéért közterület szépítő versenynek. Idén az országos versenybe nem települések, hanem magánkertek, balkonok indulhattak, így az önkormányzat most nem vett részt az országos megmérettetésen. A Tiszta és virágos Veszprém Megye versenyre azonban neveztünk és Paloznak ismét kiváló minősítést érdemelt ki. A járványhelyzetre való tekintettel elmaradt a díjátadó, az elismerő oklevelet az önkormányzatnak postán kézbesítették. Köszönjük, hogy a díj elnyerésében a paloznaki lakók és nyaralók segítettek az ingatlanok és a közterületek rendben tartásával. Bízunk a további eredményes szereplésben!

CZÁ

Frontvonalban avagy a normalitás talaján maradva

Gyerekkoromban sokszor mondták, ha kotnyeleskedtem, hogy „te ne szólj bele a nagyok dolgába!”. Már nem vagyok gyerek, hát beleszólok, mivel kötelességemnek érzem, ha azt látom, hogy ennyire rossz irányba mennek a dolgaink a faluban. A széthúzásra, az elégedetlenségre, a destruktivitásra gondolok. Volt egy gondozott, egységes, derűs, s mindezért irigyelt településünk, ahol jó volt közösségbe járni, békességben élni, büszkének lenni az elért eredményeinkre, a tisztaságra, szép épületeinkre, a csinos környezetre... de legfőképp az összetartásra. Mi maradt mára ebből? Ekkora vehemenciával miért nem arra törekszünk, hogy kulturáltan megvitassuk a világ fejlődése, a minket is elérő változás természetes folyamatának következményei miatt kialakuló problémákat? Olvasom a Facebook bejegyzéseket, és a reakciók egy részét nem értem. Nem világos, hogy milyen erők működnek a háttérben, amik képesek sárdobálássá alacsonyítani egy diskurzust. Mi a céljuk azoknak, akik billentyűt ragadva ócsárolják a hivatali döntéseket, illetve döntéshozókat?

Az építési tilalom bevezetése olyan döntés, amit egy de-

mokratikusan megválasztott önkormányzati testület szavazott meg, és a vezetője hirdette ki hivatalos fórumon. Nyilván, akinek a terveit ez hátrányosan érinti, nem örül ennek, de ettől még jogszerű marad. Emlékezzünk 1998-ra, amikor Paloznak az országban elsőként kapta meg a Hild-díjat, amire olyan büszkéek vagyunk. Miért?

„...a helyi értékek megőrzésével megvalósított, esztétikus környezetalkításért, a környezet színvonalas fejlesztéséért, illetve a településfejlesztésben és -üzemeltetésben, a környezeti értékek védelmében kifejtett közösségi részvételért.” Biztos nem a jellegtelen, modern, túlméretezett, városias épületekért, sem a sorházas telekbeépítésekért, sem a végképp tájidegen jurtákért. Továbbá felmerül a kérdés, hogy kinek az érdeke a fontosabb? Azoké, akik évtizedek alatt létrehozták a vonzó környezetet, akik óvják, gondozzák, becsülik mindezt, vagy azoké, akik önös érdektől vezérelve, vagy egyszerűen csak kihasználva az adottságokat készülnek tönkretenni.

Boda Balázs

Kedves Páciensek!

Igyekszem mindig a COVID oltással kapcsolatos aktuális információkat megosztani.

Továbbra is kérem, hogy az oltás miatt ne hívják a rendelőt, ha valaki soron következik, azt mi fogjuk telefonon keresni.

Sok mindentől függ, hogy mikor ki kerülhet sorra, a legmeghatározóbb, hogy érkezik-e elegendő oltóanyag az országba. Mivel jelenleg még limitált az oltóanyag mennyiség egy sorrendet kellett felállítani, mely szerint elsőbbséget élveznek az idősebbek és a krónikus betegek, akiknél nagyobb esély van súlyosabb betegség kialakulására.

A sorrendet az is befolyásolja, hogy konkrétan milyen oltóanyag érkezik, mivel pl. az Astra_Zeneca oltóanyaga a fiatalabb korosztálynak javasolt, így ha épp ebből érkezik, elképzelhető, hogy egy fiatalabb krónikus beteg előbb jut az oltáshoz, mint egy idősebb páciens.

Amint konkrétumot tudunk, azt úgyis azonnal jelezzük az érintett páciensek felé. Reméljük, hogy minél hamarabb megkaphatja mindenki, aki szeretné az oltást.

Dr. Imre Bence



Mi újság a Szőlő-hegyen?

Közös Karácsonyi Ajándék!

A felhívás így szól:

„Szeretnénk Közös Ajándékként karácsonyi történetekkel megajándékozni egymást. Írj vagy keress karácsonyi történetet, mesét, éneket, anekdotát stb. Kérjük, küldd el címünkre. Összegyűjtjük és elküldjük Neked és mindenkinek, akinek ismerjük az e-mail címét.

Bizunk benne, hogy Karácsony estén sok kedves történetet olvashatunk Közös Ajándékunkból.

Áldott Békés Karácsonyt kívánunk: Englert Dezső, Tormási György „

Örömmel írom, hogy több mint harminc „ajándék” érkezett, amit 120 címre továbbítottunk.

Közös Karácsonyi Ajándékot küldött: Molnár Anna (felnőtt mesekönyv), Kristály Kati, Ponori Thewrewk Ajtony, Széll Gáborék, Malomszegiek, Paloznaki Kórus, Farsang-Törös Krisztina, Szemethy Tivadar, Tormási György. Köszönjük azok nevében is, akik olvasták az ajándékokat.

Betlehemi csillagról

„800 év után először újra láthatjuk a betlehemi csillagot” olvashattuk Karácsony előtt több helyen is.

Egy másik folyóiratban írja a témában Cseh Viktor:

„E rövid írás két könyvre támaszkodik: dr. Teres Ágoston Biblia és asztronómia, valamint Ponori Thewrewk Aurél Csillagok a Bibliában című könyvére. Akit a téma bővebben érdekel, annak szeretettel ajánlom a könyveket elolvasásra, korrekt, hozzáértő és objektív mindkét mű. Ellenőrzöm memóriámat. Igen. 2021-ben lesz 100. évfordulója Ponori Thewrewk Aurél születésének. „ Magyar csillagász, kronológus, szakíró, természettudós. Számos publikációt, könyvet, valamint szócikket írt, nevéhez köthető a 300 éves napciklus felfedezése, valamint erősen foglalkoztatták a vallásos és a természettudományos világnézet közötti ellentétek kérdései is „ -- Paloznak díszpolgára, teszem hozzá az idézethez.

Szőlőhegyi Egyesület munkaterve a 2021. évre

Ez évi elképzeléseinket legalább kettővel lehetne szorozni?? O és P jelzőkel ellátni. Nyerne az, aki Optimista és Pessimista változatokra gondol. Lehetne R mint Reális, ha lenne üveggömbünk, amiben a jövőt láthatnánk. Kőből faragott gömb van Paloznakon de a forma nem elég. Mikroszkópikus kis gömbökből már elégünk van. Reméljük már fogyóban, mert ezt koronavírusnak hívják.

TERVEINK:

1. Leukémiás gyerek. Találkozó a Piszé padnál, Pünkösdkor.
2. Újszülöttek madulafájának avatása a Templom Dombon.
3. Megemlékezés / köszöntés Paloznak Díszpolgárainak kerek számú évfordulója alkalmából.
2021-ben Ponori Thewrewk Aurél 100 és Haumann Péter 80
4. Rizling Tanösvény karbantartása
5. Számítógépes, on-line kapcsolattartás interneten (PISZE Szerda, stb.)
6. Újbor Ünnepe,

Reméljük, hogy a lehetőségek kedvezően alakulnak. Várjuk a javaslatokat, együttműködési szándékokat.

A Balaton még nem döntötte el, hogy befagy-e. A nyárra gondolva két vitorlás mondást idézek, gondolatébresztőnek:

1, Nincs jó irányú szél, ha a kormányos nem tudja, melyik kikötőbe akar eljutni. (Lehet, hogy nem köztudott, de ellenszélben is célba lehet érni.)

2. A vitorlázó mindig a legrosszabbra készül és a legjobbra számít.

*Vitorlás köszöntéssel: Jó szelet!
Paloznaki Szőlőhegyi Egyesület*



Halas Adelaida vagyok, szabadúszó színművészként jelenleg a budapesti Madách Színház és a Magyar Zenés Színház vendégművésze, valamint a veszprémi Pannon Egyetem MFTK Közösségszervező szakának levelezős hallgatója. A Veszprém megyei közönség számos zenés és prózai előadásban láthatott már a Veszprémi Petőfi Színház színpadán. Többek között olyan nagyszerű szerepeket alakíthattam, mint a *Marica Grófnő*, az *Anna Karenina*, *Glavari Hanna*, „A víg

özvegy” című operettből, *Roxie Hart*, vagy *Edith Piaf*.

Nagy örömmel veszek részt a Nemzeti Művelődési Intézet által indított Közművelődési Foglalkoztatási és Képzési Programban, mely Paloznak Önkormányzatának együttműködésével lehetővé tette, hogy közművelődési asszisztensként kapcsolódjak Paloznak község kulturális és közösségi életének fejlődéséhez.

Művészi pályám egyik jelentős állomása a régi Nemzeti Színház, ahol még *Tolnay Klári*, *Sinkovits Imre*, *Agárdy Gábor*, és *Kállay Ferenc* ragyogó színművészetéből, jelenlétéből kaptam útravalót. A Veszprémi Petőfi Színház 2013/14-es évadában szakmai „Latinovits-díjjal” jutalmaztak, majd 2015-ben került színpadra saját produkcióm, a „Lélekgöngyök” címet viselő két felvonásos Önálló Est. A Sing Sing Sing Musical Show tagjaként rendszeresen felléphettem Veszprémben, Székesfehérváron, Sopronban és Budapesten.

Életemnek fontos része a zene. Megtisztelő, hogy az egyik zenés műsorommal már bemutatkozhattam Paloznokon, egy felolvasóest keretében, ahol a balladák koszorújában őszi és téli versek hangoztak el, *Pályi-Nagy Miklós* gitármuzsikájának kíséretében. Filmes projektjeimben, készülő videoklipjeimben alkotótárs és szakmai segítség a lányom *Keil Adelaida Sába*, aki a Pécsi Tudományegyetem BTK Filmelmélet és filmtörténet - média szakán diplomázott.

Szeretném megköszönni *Czeglédy Ákos* polgármesternek, és *Farsang-Törös Krisztina* rendezvényszervezőkönyvtárosnak a támogatást, mely utat nyit, hogy valóban kreatív partner lehessen az ötletek kidolgozásában, a közös gondolkodásban. Hiszem, hogy Paloznak lakosságának bevonásával, kölcsönös örömmel tudunk majd feltölteni a közösségi és kulturális, újszerű, vagy hagyományörző együtt-élményekben.

Kedves Olvasók!

A járványhelyzet miatt a Könyvtár zárva tart, mobilkönyvtárként viszont továbbra is működünk!

Kedden és csütörtökön 9.00-15.00-ig ügyeletet tartok. Aki szeretne könyvet, folyóiratot kölcsönözni, kérem, írjon e-mailt a telehaz@paloznak.hu-ra, messenger üzenetet a Faluház Paloznak facebook oldalra vagy hívjon a +87/555-063-as, illetve a +3630/213-0785-ös telefonszámon ügyeleti időben. Összekészítem a kiválasztott könyveket, újságokat és kihordjuk a megadott címre vagy az ügyeleti időben személyesen átvehető.

Nyomtatást, scannelést, laminálást, spirálozást is elkészítek.

Digitális oktatáshoz eszközként két táblagépet fel tudunk ajánlani.

Napilapok, folyóiratok:

Napló, Magyar Nemzet, HVG, Figyelő, National Geographic, Praktika, Családi Lap, Turista Magazin, Veranda, Otthonok és Kertek

Zemplén Béla: Paloznaki harangolás

Paloznaki harangolás, olyan ez, hogy illen nincs más,
 ha megszólal hajnalonta, tárogató felel vissza.
 Hát ez hogyan lehetséges, hiszen alig ezer éves.
 Történelme csak egyedi, van, aki ezt nem ismeri?
 Valamikor réges-régen, mikor még a kő is lágy,
 volt falunknak ékessége, ma is büszkék vagyunk Rád.
 Gudenz Vitéz, vagy magyarul Gödény Úr a jó neve,
 fogta magát, s Paloznakon szőlőkertet nevele.
 Első volt ő efféleként, legalábbis így írták,
 ezer éves okiratok, ezt bizony tanúsítják.
 Balatonnak ékes partján tel-múlnak a századok,
 egy-két száz év, s máris látszik, hogy mi a hiányotok.
 Templom kéne jó testvérek, ez lenne a megoldás,
 ne baktassunk a szomszédba imádkozni, miegymás.
 Hogy ki miből építkezik, egyszerű a feladat,
 gondolkozz el, nézz körül és ismerd meg a faludat.
 Akármerre nézel körbe, akár hegy, völgy vagy mező,
 terméskő van garmadával, zsúfolva a legelő.
 Ki babonás, istentelen, ez időtájt nem épít,
 hisz a XII. század ez, van, akit ez megrémít.
 Nem így a paloznakiakat, Isten háza épüle,
 sőt mi több, a toronyba szép harang is kerüle.
 Ez a dolog ma is vóna, hisz semmi sem végtelen,
 de sajnos közbe-közbeszól a fránya történelem.

A 700 év, csak 700 év, akárhogy is figyeljük,
 a háborúk, meg a török, osztrák, mind valahogy idegyütt.
 Régi szokás, meg baráti, felégetni falvakat,
 égett minden, templom, házak, felgyújtják a kazlakat.
 Az ember az optimista, mindent újra felépít,
 így történt a templommal is, s az üdő mindent megszépít.
 Építkezés meg háborúk, váltogatják csak egymást,
 a templomnak felkínálja a gyakori változást.
 Román stílus, román falak, háború jön, s máris rom,
 a rekonstrukció pedig már gótikus, csupa orom.
 Égnek tör az ablak dísze, meg a szép ajtóé is,
 a csúcsíves vonalakban már mindenki nagyon hisz.
 Ámde ezt is lerombolják, mert az ember oly gyarló,
 következik most a barokk, legyen az, mert nagyon jó.
 Végül is ez rajtunk maradt, mint kofferon fülecske,
 az egyik fal ősi román és a régi sekrestye.
 Harangolás versem címe, tehát még harang is kéne,
 van harangláb, templomtorony, nagy a falu igénye.
 Ám az egyik református, a másik katolikus,
 a harangokat nem érdeklí a sok emberi susmus.
 Csengnek, bongnak, felelgetnek, egyik szebb a másiknál,
 de az évszázadok sora már más megoldást kínál.
 A sok dúlás, háborúzás csak pusztítja ezeket,
 hisz a harang jó fémből van, beolvasztani lehet.

ÁLDOZNI A KULTÚRA OLTÁRÁN

Farsang-Törös Krisztina

*A műveltség olyan, mint a védőoltás:
 megvéd minket a manipulációtól,
 határozottabbá, elveinkben szilárdabbá,
 látókönyünkben gazdagabbá tesz bennünket.*

Véghegyi Balázs

A pandémia idején - szigorúan az előírásoknak megfelelően - beszélgetek Krisztinával, agilis, közösségkövető kultúrosunkkal, aki ebben a szétszabdalt, zömében virtuális platformokra terelt kapcsolati rendszerben is próbál eredményesen működni, megőrizni hitét abban, hogy e kényszerű modernitás nem váltja fel végleg a fizikai, a személyes emberi kapcsolatokat gyakorlatát. A paloznaki könyvtár részleges nyitva tartással működik, az opera-látogatások, a diafilmklub, a játékdélutánok ugyan átmenetileg szünetelnek... de azért az élet nem állhat meg - mondja.

Kriszta 1978. szeptember 1-én született Debrecenben egy nádudvari nemesi család sarjaként három fiútestvér közé. Édesapja postán dolgozott, édesanyja építész-mérnök. Mindketten zenéltek, a papa hegedült, a mama zongorázott, így talán jogos a feltételezés, hogy leányuk zenei talentuma és zeneszeretete otthonról eredő adomány. 1980-ban a család Veszprémbe költözött, majd az édesanyja tervei alapján megvalósított családi házba Nemesvámosra, melyet később egy, az előzőnél kisebb



méretű követett. Ének-zenei általános iskolába járt, a gimnázium éveit Győrben, a Zeneművészeti Szakközépiskola zongora tagozatán kezdte.

- Szerettem zongorázni – teszi hozzá – napi hat órát kellett gyakorolnom, de ez egyáltalán nem okozott nehézséget akkoriban. Végül a füredi Lóczyban érettségiztem. Ezután az ELTE következett, felvételi kérelmet csak oda adtam be, ének-zene-karvezetés szakra. Sikerült bejutnom, elvégeztem, megkaptam a diplomámat. Közben férjhez mentem, 2001-ben született Dávid fiúnk. Rövid ideig tartott ez a házasság, három év után békében elváltunk egymástól. Második férjemmel, Farsang Tamás harsonaművésszel 2005-ben keltünk egybe, Győrből ismertük egymást, ahol iskolatársak voltunk. Még abban az évben elnyert egy zenekari állást Osakába, így egy évet Japánban töltöttünk. 2006-ban megszületett Máté is, vele GYES-re mentem, közben diplomáztam le Budapesten.

Munkaadóim felsorolása gondolom színes és mozgalmas pályáivet illusztrál, ezért csak évszámok nélkül említem meg, hogy dolgoztam az egyik fűzfői általános iskolában ének-szolfézs tanárként, a veszprémi Dózsa György Általános Iskolában énektanárként, a Simonyi Zsigmond Általános Iskolában énektanárként és karvezetőként. Közben érkezett meg 2013-ban Eszter lányunk, akivel két évig szintén GYED-en voltam. Végül 2018 óta töltöm be itt Paloznokon a kulturális rendezvényszervező – könyvtáros állást. Mindezek mellett azonban félállásokat is vállaltam, jártam óraadóként Litérre, Nemesvámosra, Nagyvácsenyba, a veszprémi Medgyaszay Gimnáziumba, illetve most Csupakon tanítok. Hogy miért? Szinte ez volt természetes, tellett az energiámból. Átlag öt-hat órát alszom naponta, és ennyi elég is a regenerálódáshoz. Igaz, nem tagadom, a pénzre is szükségünk volt pedagógus házaspárként.

- Ezek a munka területei – szakítom félbe – de ott a család, a három gyerek, a turnézó, muzsikus férj, az otthon. Azokat sem hanyagolhattad el, gondolom.

- Szándékom szerint természetesen nem. Mindig a családom volt az első és legfontosabb. Úgy érzem, gondos, odaadó anya és feleség vagyok. Tamással jól kiegészítjük és támogatjuk egymást. Maximálisan megbízunk a másikban, és ez, mint példa nyilván pozitívan hat a gyerekeinkre is. Biztonságban érezhetik magukat annak ellenére, hogy mozgalmas életet élünk, igaz, sokat vagyunk távol az otthontól. Aprópó otthon, hogy hányszor költöztünk! Az első önálló házunkat Márkón építettük, aztán Veszprémben, ezután lakást béreltünk, majd 2017-ben újabb építkezés következett Nemesvámoson, a saját terveink alapján... de azt is eladtuk már. Jelenleg Veszprémben lakunk, a Református Püspöki Hivatal egykori épületében található tágas, régi stílusú, polgári lakásban. Nem volt könnyű ennyiszer költözni, de Tamás szerint pillanatok alatt otthon varázsolok a lakóhelyekből, így talán nem volt annyira nehéz hozzászokni az adott új helyzetekhez.

- Most már kicsit félve kérdezem, hogy mi volt, milyen elfoglaltságod van még?

- Tradicionális, református családban nevelkedtem, úgy éreztem szinte kötelességem részt venni az egyház működésében. 14 évesen konfirmáltam, majd a Dunántúli Kántorképző tanfolyamaira jártam Pápára 1997-től. Ezek négy éven keresztül nyaranta 1-1 hónapot vettem igénybe bentlakással. Amikor levizsgáztam, hivatalosan is a Nemesvámosi Református Egyházközség kántora lettem. Aztán itt az önkéntes mentőszolgálati tevékenység-

gem, melyben jelenleg Covid-teszt koordinátor vagyok, heti 15-17 órában. Az Operaház bizományos jegyértékesítőjeként is dolgozom, évadonként 10-12 utazással, és kb. 300 látogatóval. A Gizella Nőiakar alapítótagja voltam 2002-2011-ig, 2013 óta vagyok tagja a Veszprém Város Vegyeskarának, jelenleg szólamvezető tanárként is munkálkodom a kórusban.

Ja, és eszembe jutott még valami. A Petőfi Színházban is dolgoztam 4 évadot, mint zenekari billentyűs, korrepetitor, zenei vezető és egy darabban még sűgő is voltam.

Vannak még terveim, szeretném fejleszteni magam, bővíteni ismereteimet, ezért tavaly jelentkeztem a Széchenyi Egyetem kulturális mediáció mesterképzési szakára. Egyelőre jól megy, veszem az akadályokat.

- Beszéljünk Paloznáról. Hogy esett a választásod erre a lehetőségre?

- Kovács Emeséhez 32 év barátsága fűz, ő kérdezte, hogy nem érdekel-e a pályázat. Bízott, hogy itt van lehetőség, megbecsülés, kultúrszomj. Nem ért csalódás. Olyan szeretettel fogadott a faluközösség, mintha már jártam volna itt. Különböző meghívásokat kaptam, kisebb-nagyobb összejövetelekre, lehetőséget kapva, hogy hamar megismerhessek mindenkit. Külön öröm volt, hogy az új könyvtár kialakításában szerephez jutottam, Czeglédy Ákossal közösen gondoltuk végig az igényeket és a lehetőségeket. Számomra ennek az állásnak a betöltése is tanulnivalót jelentett, először kulturális rendezvényszervezőként vizsgáztam, majd Digitális Jólét Program mentorrá váltam, végül a Photoshop kezelő (digitális eszközközkezelő) tanfolyamot végeztem el.

- „A kultúra nem könyvesláda, tele avult, bár tisztos főlán-sokkal. A kultúra: mozgás, cselekvés, a továbbgondolkodás képessége” – mondta valamikor Leonov. Mi a mozgatórugó, mi az, ami ennyire fontos a számodra?

- A jövőbe vetett hit. A következő nemzedékre hagyott világ minősége. A múltból ránk maradt értékek megőrzése, és újak teremtése. Amikor idejöttem, szakítani akartam a pedagógusi pályával, de valahogy mégsem tudok nem tanítani. Látom, hogy ha gyerekkorban megérint valakit az olvasás öröme, misztériuma, akkor van remény. Szinte hihetetlen ereje van az irodalomnak, a képzőművészetnek, a zenének. Azt szeretném, ha az emberek kultúrához való viszonya teljesen természetes lenne. Olimpiai lángként kell továbbadnunk az ismeretszerzés utáni vágyat... ezt tekintem feladatomnak. A kultúrát ápolni kell! A kultúra közvetítésének a hagyományörzés és az állandóan változó világunk művészeinek összhangjára való törekvésen kell alapulnia. Vallom, hogy lehetőségeihez mérten mindenki köteles tenni ezért.

- Hogy áll a „töltöttség mérő” energiaszintje ennyi év, ennyi elvégzett feladat után? Mire vágysz még?

- Azt kívánom, hogy legyen erőm a folyamatot fenntartani, tovább dolgozni. Hogy legyen erőm végigcsinálni egy napot. Hogy mindemellett vágyjak úszni, kerékpározni, túrázni, barátokkal lenni, beszélgetni, amiket annyira szeretek. Hogy nyitott maradjak az új dolgokra, izgasson az ismeretlen. Optimista vagyok, általában vidám és elégedett, harmóniában élek magammal és a környezetemmel.

Szeretem a romantika korának zenéjét, a sokszínűségét, váratlan fordulatait, mert olyan, mint az élet. Azt hiszem, alapvetően romantikus alkat vagyok...

Boda Balázs

Már javában készülnek a nyárra – színes programokkal, új kiadványokkal várják a vendégeket

Alsóörs - Az idei tél a szokásosnál is csendesebb a Balaton-parton. November óta nem jöhetnek turisták, nem lehetnek nyitva vendéglátóhelyek. Legalább március 1-jéig ez így is marad. Pataki Júlia, a Balaton Riviéra Turisztikai Egyesület TDM menedzsere bizakodó a jövőt illetően.

- *Akik vendéglátásból vagy szálláshely szolgáltatásból élnek, netán rendezvények szervezéséből teremtették meg eddig a napi betevőt, egyre kétségbeesettebbek, hiszen nem látni még a fényt az alagút végén. A családi vállalkozások, kisebb cégek igazán nehéz helyzetben vannak, hiszen kevesen rendelkeznek - tavaszi felmérésünk alapján a vállalkozások mintegy 10 százaléka - olyan tartalékkal, amely szükség esetén több, mint fél éves bevétel nélküli működést is tudna finanszírozni* – kezdi Pataki Júlia, a Balaton Riviéra Turisztikai Egyesület TDM menedzsere.

A jelenlegi információk alapján, arra számítanak, hogy hasonló évük lesz, mint a tavalyi. A tavasz még csendes, azonban amint jön a jobb idő és többet süt majd a nap, biztosan sok kiránduló jelenik meg a Balatonnál. A nyár meg egyszer csak berobban, addigra készen kell állniuk. A tavalyi év a folyamatos újra tervezésről szólt. Az ősszel létrejött szolidaritási alap munkálatai is most kezdenek igazán beérni. Ebben látják a kilábalás lehetőségét, ez nem csak egy gazdasági, hanem egy szolgáltatói és önkormányzati együttműködés, melynek célja a szolgáltatások minőségének és mennyiségének emelése, valamint ennek kommunikációja. Most indítják el a szolgáltatókkal az együttműködések, a közös ötleteléseket, hogy ki hogyan tud a leginkább bekapcsolódni a projektekbe. Várják természetesen további csatlakozók jelentkezését is.

- *Bár az iroda november közepe óta zárva van, mi itt vagyunk, és minden nap dolgozunk. Rengeteg papírmunkánk van, év végi elszámolások, beszámoló, könyvelési anyagok, ami viszont izgalmasabb, hogy tervezzük a nyári programokat. Új kiadvánnyal is készülünk majd, mi már gőzerővel arra koncentrálunk, hogy mire feloldják a korlátozásokat, készen álljunk. Bringás programokon is dolgozunk, rájuk különösen nagy figyelmet szentelünk, hiszen elkészül a Veszprémet Alsóörsszel összekötő kerékpárút – bizakodó a jövőt illetően Pataki Júlia.*

Szendi Péter



Pataki Júlia, a Balaton Riviéra Turisztikai Egyesület TDM menedzsere bizakodó a jövőt illetően, színes programokkal, új kiadványokkal várják a vendégeket.

Fotó: Szendi Péter

Február

Az év második hónapját jégbontónak is nevezte a nép, meg böjtelő havának. Szökőévekben egy nappal hosszabban tart, de nem egyszer előfordult már, hogy két nappal bővült. Tényleges nevét a megtisztulás római istenéről, Februusról nyerte.

Népszokás szerinti multságok, bálók, lakomák is fűződnek ehhez a hónaphoz, mint a Csokonai Vitéz Mihály által vígeposzban megénekelte farsang; vagy egy másik költő Mihály, Babits verse, a Balázsolás. Az utóbbiban torokgyógyító Szent Balázsról emlékezett meg, saját tapasztalata alapján: „Szépen könyörgök, segíts rajtam, Szent Balázs! / Gyermekkoromban két fehér / gyertyát tettek keresztbe gyenge nyakamon / s úgy néztem a gyertyák közül, / mint két ág közt kinéző ijedt őzike. / Tél közepén, Balázs-napon / szemem pislogva csüggött az öreg papon, / aki hozzád imádkozott / fölém hajolva, ahogy ott térdeltem az / ol-tár előtt, kegyes szokás / szerint, s diákul dűnnyögve, amit sem én, / s ő se jól értett. De azért / te meghallgattad és

megóvtad gyermeki / életem a fojtogató / torokgyíktól s a veszedelmes mandulák / lobjaitól...”

Napos februári dél a Dunaparton címmel jegyezte versét Kemény Simon, akinek betegsége szomorúságának homályában is felvillant a halvány boldogság pillanata: „Egy nagy kék nevetés az ég. / A fájdalmas, hegyes távol opálos, / Fehér és színes házakkal a város / Hideg napfényben: ez a messzeség. / Oly messze látni, oly jó messze nézni; / A befagyott folyón csillog a jég, / S fáj, hogy elvág s itthagyna ha lehetne, / A szívem, ez a hű özvegy cseléd. / Túl a hegyen most vonatok sietnek, / Fehér mezőkön, fényes sineken, / A kerekek dalolnak és nevetnek / És csábitón izengetnek nekem. / Csak ne volna a levegő oly tiszta, / Csak ne égne minden szín oly nagyon, / A kocsinyom oly különös ne volna / A mint barnán fut a fehér havon. / S a miket máskor még csak meg se látok, / Ne rikoltoznának úgy a plakátok, / Mily szép sárgák a villamos kocsik, / Mily kékek, barnák, szürkek a szemek!”

„Január, február, itt a nyár!” – mondják sokan, megfelelkezve a közbeékelt tavaszról. Minden biztonnal ébred a derű reménye a fában bujkáló rügykezdeményekből, az emberek egyre gyakoribb mosolyából a hóvirágos hónapban, amit a XVIII. század nyelvújítási lázában enyhegesre kereszteltek. Radnóti Miklós nevezetes, Naptár című versciklusának Február című tételében megbúvó mozzanatokkal a tavasz készülődését újságolta: „Újra lebeg, majd letelepszik a földre, / végül elolvad a hó; / csordul, utat váj. / Megvillan a nap. Megvillan az ég. / Megvillan a nap, hunyorint. / S íme fehér hangján / rábéget a nyáj odakint, / tollát rázza felé s cserren már a veréb.”

Az átvészelés öröme sugárzik Szabó T. Anna Február című verséből: „Hallod, hogy pendül az ég? Jön a szél! /

Zsendül a földben a nedv, fut a vér, / bizsereg a magban a lomb meg a fény - / túl vagyunk lassan a tél nehezén.” Nagyon sóhajthatunk, elégedetten, mert eltűnik az utakról a jég, s megszűnik legalább a csonttörés rémével fenyegető elcsúszás veszélye.

Télutó közeledik.

Lassacskán a tisztítóba kerülnek a télikabátok, melyek azután elállnak a szekrényben a jövő télíg. A rideg környezetet hamarosan felváltja a lelkünket felderítő március, a tavasz hírnöke. A februárban ugyan még didergő, ám a tavasszal mindenképpen kibontakozó-kiviruló remény színes bársonyos ígérete.

Zsirai László

(A *Keresztény Élet* című hetilap, 2021. február 7-i számából)

Tormási György: Csúszós a pálya

Szállingózik a hó Kékestetőn. A Niza busz vezetője óvatosan indult, finom mozdulatokkal vezetett. Mátraháza után, a hosszú, egyenes szakaszon könnyebbültünk meg. Ekkor múlt el zsigeri szorongásunk.

– Holnapra jó havuk lesz a síelőknél, mi meg most megyünk haza. Nálunk Komádiban a falu szélén lehetett a befagyott libaúsztatón csúszkálni, meséli Kozák Géza kollegám a komádi tél eseményeit, a tüzelőfa aprítást, az András napi disznóvágást.

– Kispest sem hegyes vidék. Mi Erzsébetre járunk át, a Kakas tóra korizni, ami csúszkálás inkább. Nálunk se hegyek, se disznóvágás. Néha az iskolaudvart felöntik alkalmi jégpályának. Nagyokat lehet esni, amikor olvad a jég és ráfutunk a kilátszó földdarabra. Mesélem én is téli kalandjaimat.

Mátrafüreden már nem fúj a Mátra elhíresült hideg szele. A kocsiblakon keresztül melegít a napsütés. A pesti főúton nyoma sem volt a télnek.

Hétfő reggelre nagyot változott a világ. Hétfévégén kitaratóan havazott. A kékesi televízió adóállomásra azután lehetett bemenni, amikor a vasárnap dolgozó kollegák ellátolták a havat. A hegytetőig hajnaltól kezdve hókotrók tolták az útról a havat. A szanatóriumban és az adóállomáson is folyamatosan dolgozni kellett. Mi csak a késő estig sugárzott műsor befejezése után, éjjel dolgozhattunk. Újra cserélték a adógyártó EMV szakemberei a korszerűtlenné vált régi adót. Ennek késő éjjel végezhető mérése, vizsgálata volt a mi munkánk. A következő nap reggelig dolgozhattunk. Délelőtt kevés munkánk volt. Néztük a nagy pelyhekben hulló havat, ami a fákon, az örökzöld fenyőkön rakódott le. Mese világ lett délre. Amikor a nap kisütött a hópelyhek csillogó, villogó, szikrázó, lassan hulló függönyre változtak.

Dél felé elállt a havazás. Mintha valaki szervezte volna, síelők nagy csoportja jött - ahányan a buszra egyszerre felfértek. A kezdők a déli pálya tetején kezdtek síelni. A jól síelők az északi pálya felé tartottak, ahol sífelvonó és az egyik étterem üzemelt. Gézával vágyakozva néztük a síelőket. Így volt ez a második napon is. A harmadik napsütéses délelőtt Géza szólalt meg először.

– Koma, mi miért nem síelünk?

– Ha most nem kezdünk el síelni, nagyon bénák vagyunk. Ismerem el a kérdés jogosságát.

– Van még négy hét munkánk a mérésekkel. Folytatom, hogy közelítsek a probléma megoldásához.

– Hó van, a többi részletkérdés. Fogalmazza meg Géza megállapodásunkat.

– Sílécek, síbot, meleg ruha.

– Na meg cipő, kesztyű. Állítjuk össze a kölcsönkérendő dolgok listáját.

Még egy fontos megállapodás:

– A jövő hétfőn kezdünk.

A hétfőve kevésbé hatásos, ezért Kékesről, telefonon kezdjük a szervezést, amit inkább kunyerálásnak hívunk.

– Katonáságtól véletlenül nálam maradt a lécs, kötéssel, bot, a bakancs. Gyűjtjük a sícuccokat és az ismereteket. Csak azt kérdezzük, ami elkerülhetetlen. Hányas a cipő?, amiről már tudjuk, hogy bakancsnak illik szólítani. Ha jó a bakancs, jó-e hozzá a kötés?

Kesztyűd van -e? Hány pár lécs tudsz adni? A katonasági lécs mindig fehérek, nem kérdeztük miért. Amikor szombaton haza indulunk, igazi tél van. Az útkotrás után a szél újra befújja a kanyargós hegyi utat. Lépésben megy az autó, néha meg - meg csúszva. Gézával egymásra nézünk,

– Koma, tényleg akarunk mi síelni?

– Majd meglátjuk-, bizonytalanodok el én is. A főútnak csak a két oldalán vannak hókupacok, ahova a gépek el-tolták. A szél is elállt, amikor a nap kisütött. A felszerelés összegyűjtés vasárnap befejeződik.

– Sídzseki? Szóval turista anorák. Vagy van nekünk, vagy kérjük. Sísapka? Kezdjük megtanulni, hogy minden sí nevű. Sípálya, sífelvonó, síszemüveg?

– Az minnek?

– Majd megtanuljátok, de nekünk sincs, nem tudjuk kölcsönadni.

Hétfőn síelőnek öltözve rakodunk a kisbuszba. Vállaljuk a kollegák cukkolását.

– Síbusz nem kell. Vállalati kisbusszal jártok síelni?

A hétfői éjszakai mérésnél gondok vannak. A kemencés adóberendezés (így hívjuk, mert a nagyteljesítményű fokozatot hőszigetelni kell, hogy ne égessen meg a kezelőket-től lett kemenceszerű az adó egyik vége) nem felel meg a műszaki előírásoknak, amik a kiváló kép és hangminőség érdekében ilyen szigorúak. Keddre feljön Kékesre az EMV gyár Kossuth díjas főmérnöke Tófalvy Gyula is segíteni. Nem gondolunk a síelésre, mert a munka fontosabb, mint a helyzet adta lehetőség. Reggel van, amikor aludni megyünk. Még elalvás előtt is a megoldáson gondolkozunk.

(Folytatás a következő számban.)